

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.231/2025/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. év február 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.34/2024/80. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 III.r., Terhelt3 X.r. és Terhelt4 XI.r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények törvényhelyében a Btk. 291.§ (2) bekezdés b) pontjának II. fordulatát is feltünteti.

Terhelt1 I.r., Terhelt2 III.r., Terhelt3 X.r. és Terhelt4 XI.r. vádlottak cselekményei folytatólagosan elkövetettnek minősülnek.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt2 III.r. vádlott előzetes mentesítésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt3 X.r. vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A vagyonek Kobzással érintett kishajó lajstromjele helyesen lajstromszám1.

Terhelt1 I.r. vádlott őrizetének befejező napja: 2022. április 27., illetve bűnügyi felügyeletének kezdő napja: 2022. május 14.

Terhelt1 I.r. vádlott 2025. május 27. napjától 2025. augusztus 1. napjáig ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben volt, melynek tartamát a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt1 I.r. vádlott édesanyja neve helyesen anyja neve1, Terhelt2 III.r. vádlott személyi igazolványának száma helyesen szig.szám5.

Az ítélet bevezető részében folytatólagosként tünteti fel a tárgyalási határnapokat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r, Terhelt2 III.r., Terhelt3 X.r. és Terhelt4 XI.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 36.000 (harminchatezer) forint bűnügyi költséget Terhelt3 X.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. május 27. napján kihirdetett 11.B.34/2024/80. számú ítéletével:

[2] Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 19 rendbeli, a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetében.

[3] Ezért Terhelt1 I.r. vádlottat – halmazati büntetésül – 7 év szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra, 7 év orvosi foglalkozástól eltiltásra, valamint 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 4.000 forintban, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, továbbá rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[4] Ezen kívül I.r. vádlottal szemben vagyonekobzást rendelt el összesen 18.199.000 forint és 100 euró erejéig, valamint a lajstromszám lajstromjelű kishajóra, az rendszám1 személygépkocsira, az rendszám3 forgalmi rendszámú Volvo V60 típusú személygépkocsi helyébe lépő 12.000.000 forint megváltási árra, a helység1, természetben Cím1 szám alatti, Cím1.1t ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára, a cím27 helyrajzi számon nyilvántartott ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára, valamint Cím3 helyrajzi számon nyilvántartott ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára.

[5] Terhelt2 III.r. vádlott bűnösségét a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdésre figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő vesztegetés büntetében állapította meg, ezért őt 2 év szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtása esetére – a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban határozta meg. Terhelt2 III.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[6] Az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt3 X.r. vádlottat – távollétében – bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében. Ezért őt, mint visszaesőt, 3 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtási fokozata börtön, egyben megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

[7] Terhelt⁴ XI.r. vádlott bűnösségét a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében állapította meg, ezért őt 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtása esetére – a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról.

[8] Rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint I.r., X.r. és XI.r. vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[9] Az ügyész az elsőfokú ítélet ellen I.r., III.r. és X. r. vádlottak terhére, súlyosításért az alábbiak szerint jelentett be fellebbezést: I.r. és X.r. vádlottnál hosszabb tartamú börtönbüntetés, közügyektől eltiltás és az I.r. vádlottnál a pénzbüntetés egy napi tétel összegének felemelése végett, III.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése és az előzetes mentesítésre utalása mellőzés érdekében. Az ügyész a XI.r. vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet.

[10] A védelem részéről: az I.r. vádlott és védője, valamint a X.r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítésért, a III.r. vádlott és védője szintén a tényállás téves megállapítása okán felmentésért, a XI.r. vádlott és védője elsődlegesen törvényes vád hiányában az eljárás megszüntetése érdekében, másodlagosan felmentésért, harmadlagosan a belső aránytalanság miatt a III.r. vádlott előzetes mentesítésére tekintettel jelentett be fellebbezést.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.252/2024/16. szám alatti fellebbezés indokolásában az ügyészi fellebbezést az I.r. és a X.r. vádlott tekintetében módosítva: az I.r. és X.r. vádlottak esetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése céljából, a III.r. vádlottnál kiegészítéssel: a súlyosításra irányuló fellebbezés fenntartása mellett további vesztegetés büntetében történő bűnösség megállapítása végett tartotta fenn. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[12] Hangsúlyozta, hogy a perorvoslatok tartalmára figyelemmel a másodfokú felülbírálat a
Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján a III.r. és XI.r. vádlott vonatkozásában teljeskörű.

[13] Elsőként az I.r. és X.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványának érveit fejtette ki. Álláspontja szerint a másodfokú érdemi felülbírálatnak az I.r. és X.r. vádlott esetében a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjában írt okból eljárási akadály van, amely azonban a III.r. és XI.r. vádlottra nem hat ki.

[14] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt¹ I.r. vádlottnál hiányosan állapította meg a tényállást, ugyanis az ítéleti tényállásból hiányzik a vádirat I/8. vádpontban rögzítettek. Megjegyezte, hogy a törvényszék e tényállás vonatkozásában is lefolytatta a bizonyítást, mérlegelő tevékenységéről is számot adott ítéletének 22. oldalán [180] bekezdésében, és 58. oldal [619-620] bekezdéseiben, valamint a vagyonekbevonás körében is számolt a ügyfél⁹től

átvett 20.000 forint összeggel. Az ügyész szerint az elsőfokú ítélet indokolása a hiányzó tényállás folytán a rendelkező résszel ellentétes, amely abszolút eljárási szabálysértés.

[15] Terhelt3 X.r. vádlott esetében arra hívta fel a figyelmet, hogy a rendelkező rész és a büntetőjogi főkérdésben, a mellékbüntetésben a tényálláson kívüli indokolás áll egymással ellentétben, mely az ügyész szerint szintén a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjában írt abszolút eljárási szabálysértésnek felel meg. Megjegyezte, hogy mindezt nem zárja ki, hogy nyilvánvaló elírási hiba miatt az ítélet indokolásának [795] bekezdésében nem a X.r. vádlott neve, hanem Terhelt4 XI.r. vádlott neve szerepel.

[16] Megjegyezte a rendbeliség kapcsán, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint, ha különböző ügyekben kéri vagy fogadja el az előnyt az elkövető, akár ugyanazon, akár különböző személyektől, a cselekmények az ügyek számához igazodó bűnhalmazatot alkotnak (BH.2017.250. III. [56] bekezdés). E körben hangsúlyozta, hogy Terhelt2 III.r. vádlott esetében két (keresőképtelenség igazolása, és betegfelvétele), Terhelt3 X.r. vádlottnál két, időben is jelentősen elkülönülő halasztási ügye, tanú4öt illetően összesen 4 ügy állapítható meg. Érvelése szerint mivel ezek különböző ügyekkel függtek össze, így nem csak a fizető személyének, hanem azoknak az ügyek számának is kihatása van a korrupciós bűncselekmény rendbeliségére, amelyekkel összefüggésben jogtalan előnyt ígért vagy adott az aktív vesztegető, illetve amelyekkel összefüggésben jogtalan előnyt kért, vagy fogadott el a passzív vesztegető. Kiemelte azt is, hogy mindez az I. r. vádlottnál kihat a rendelkező részben rögzített és az indokolásban kifejtett rendbeliségre, amelynél a tényállás hiányára figyelemmel a korábban kifejtettek szerint nem lehet megállapítani, hogy az ítéleti tényállásból hiányzó 8. vádpontban szereplő tényállás alapján milyen bűncselekményt valósított meg az I.r. vádlott, az miként minősül és hogy hat ki a korrupciós bűncselekmények rendbeliségére.

[17] Terhelt2 III.r. és Terhelt4 XI.r. vádlottat érintően álláspontja szerint a törvényszék abszolút, vagy relatív eljárási hibát nem vétett. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a valósághű tényállás, illetve jelentős tények felderítése érdekében szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, ezért az ítélete a III. és a XI.r. vádlott tekintetében megalapozott.

[18] Az ügyészség szerint vonatkozásukban a tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be. 591. § (1) bekezdés I. fordulata alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapíthatja.

[19] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben számot adott a bizonyítási eszközök tartalmáról, azokat az ügyiratok tartalma szerint vette számba, emellett ismertette a bizonyítás eszközeinek egyenként és összességében elvégzett értékelését és annak eredményét is. Az egyes vallomások hiteltérdemlőségének megítélése körében nem vétett logikai hibát, és okszerű indokát adta annak, hogy miért fogadta el az egyezséggel érintett tanú7 II.r. vádlott vallomását, egyúttal annak is, hogy milyen bizonyítékok alapján, miért vetette el a III. és a XI. rendű vádlottak védekezését. Mindezek alapján az ügyészség szerint a védői, eltérő tényállásra és felmentésre vonatkozó fellebbezések nem alaposak.

[20] Ismét utalt rá, hogy III.r. vádlott bűnösségét további vesztegetés büntetében kell megállapítani, míg X.r. (helyesen: XI.r.) vádlott esetében a terhére rótt cselekmény büntetőjogi minősítését törvényesnek vélte.

[21] Kiemelte, hogy a törvényszék helytállóan fejtette ki, hogy miért az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazandóak, illetve, hogy a vádlottak részéről I.r. és II.r. vádlottnak adott juttatás miatt nem minősül hálapénznek, utalva az EBH 2015.B.27. számú határozatra. Álláspontja szerint azt is helyesen rögzítette, hogy I.r. vádlott miatt minősül önálló intézkedésre jogosult személynek.

[22] Terhelt4 XI.r. vádlottat érintően előterjesztett törvényes vád hiányában az eljárás megszüntetésére irányuló védői fellebbezés kapcsán kifejtette, hogy a jelenleg hatályos Be. az 1998. évi XIX. törvény fogalomrendszerével ellentétben már nem használja a törvényes vád fogalmát, azonban a Be. 422. § (1) bekezdése tartalmazza a vádirat törvényes elemeit. Mindebből következően már nem a törvényes vád fogalmáról és következményeiről szól a Be., ugyanakkor a vádra vonatkozó részletszabályok nem hagynak kétséget afelől, hogy a bíróság továbbra is köteles vizsgálni a vád törvényességét (2/2023. (VII.5.) BK vélemény A pont). Hangsúlyozva, hogy a vádirat ezen kritériumoknak megfelel, ezért XI.r. vádlott esetén a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel, a Be. 607. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nincs helye.

[23] A büntetés kiszabása kapcsán a fellebbviteli ügyész szerint a törvényszék az irányadó körülményeket a III.r. vádlott tekintetében részben hiányosan tárta fel, illetve azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, ezért meglátása szerint vele szemben eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. Ugyanis az ügyész szerint a törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott megromlott egészségi állapotának, valamint további súlyosító körülmény a korrupciós cselekmények elszaporodottsága, mely a Legfőbb Ügyész országgyűlési beszámolóiból rögzíthető.

[24] Mindezek alapján az ügyészség szerint a súlyosító körülményekre figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésének nincs helye. Továbbá utalt rá, hogy III.r. vádlott az cég1 ügyvezetője és tulajdonosa, valamint egy ingatlan 5 % -os tulajdonosa. Erre tekintettel a pénzbüntetés egy napi tétel összegét magasabb összegben indokolt megállapítani.

[25] Végül kifejtette, hogy Terhelt4 XI.r. vádlott esetében indokolt a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, utalva arra, hogy a Be. 605. § (2) bekezdése kizárja a csekélyebb súlyú emelést. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatának 1. pontjára figyelemmel miért nincs helye a XI.r. vádlott előzetes mentesítésének.

[26] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.34/2024/80. számú ítéletét:

[27] - a Terhelt1 I.r. és Terhelt3 X.r. vádlottakat érintően a Be. 608. § (1) bekezdés (1) bekezdés f) pontja alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására, míg

[28] - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján Terhelt2 III.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, bűnösségét állapítsa meg további a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdésre figyelemmel, a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntetében, a büntetést halmazati büntetésként tekintse kiszabottnak, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére és az előzetes mentesítésre utalást mellőzve, őt mellékbüntetésként ítélje közügyektől eltiltásra is, továbbá a pénzbüntetés egy napi tételének összegét emelje fel, míg egyebekben és

[29] - Terhelt4 XI.r. vádlottat érintően az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[30] Terhelt1 I.r. vádlott védőjének írásban indokolt fellebbezése, feltehetőleg adminisztrációs hiba folytán, a nyilvános ülésen került az ítéltáblához benyújtásra, ekként a jegyzőkönyvhöz csatolásra. Ebben elsődlegesen, a tényállás részlegesen megalapozatlanságának kiküszöbölése mellett, I.r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentését, másodlagosan – csatlakozva a főügyészi indítványhoz – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

[31] A megállapítani indítványozott tényállás körében kiemelte, hogy Terhelt1 kifogástalan szakmai karriert követően 2003-tól töltötte be a helység2 elkövetés helye Pszichiátriai Osztály vezető tisztét. Védence tanú7 II.r. vádlottat, mint beteghordót, segítő kollégaként ismerte meg, akinek kéréseit I.r. vádlott „megértően fogadta”, mint minden más kolléga, szolidaritásból. Hangsúlyozta, hogy soha egyetlen egy esetben sem fordult elő, hogy Terhelt1 bármilyen ellenértéket kért volna a segítségéért, és tudomással sem bírt arról, hogy tanú7 mintegy „önálló üzletágként” toborzott betegeket helység2t és annak környékén.

[32] Utalt rá, hogy a pszichiátriai betegek diagnosztizálása körében nem állnak rendelkezésre egyértelmű, objektív mérőeszközök, mint a röntgen, vagy az MRI, EKG.

[33] Előadta, hogy a paraszolvencia berögződött szokásjog volt Magyarországon, mely esetenként működött I.r. vádlottnál is, már a törvényi tiltást követően, anélkül, hogy a betegellátást ettől tette volna függővé, vagy az anyagi előnyért bármilyen jogellenességet követett volna el.

[34] Fellebbezése indokolásának B jelű részében az ítéleti tényállás egyes elemeit elemezte részletesen. E körben kiemelte, hogy a betegek orvosi dokumentációja alapján az ellátásuk orvosszakmai szempontból rendben volt, a szabályoknak megfelelően történt (Terhelt5, Terhelt6, Terhelt2, ügyfél4, ügyfél13). Azt is hozzátette, hogy azokban az esetekben, amikor a beteg részéről utólag történt pénz átadás, az a jogszabályba nem ütköző hálapénz átadása körébe esett (I/4-7. tényállás). Utalt rá, hogy a betegek osztályos áthelyezéséről mindig az osztályos orvosok döntöttek, így ügyfél1 esetében is. Terhelt4tel pedig semmiféle megállapodást nem kötött I.r. vádlott. Somfalviné esetében a szociális nővér

„szinte könyörgött”, hogy ne küldjék el a kórházból, mivel otthon senki nem tudná őt gondozni, ekkor I.r. vádlott segítő szándákkal felülírta a bürokratikus feltételeket. A III. tényállási pontot teljesen felderítetlennek tartotta a védő, mely álláspontja szerint nem képezheti büntetőjogi felelősség alapját. Terhelt³ esetében azt emelte ki, hogy a büntetés halasztására vonatkozó kérelmének alapját nem az I.r. vádlott által kiállított orvosi iratok adták. tanú⁴ osztályos felvétele pedig szakmailag teljesen indokolt volt, aki kezelése alatt a kórháznak nyújtott támogatást adományokkal, melynek része volt az I.r. vádlottnak adott mobiltelefon is.

[35] Fellebbezése indokolásának C jelű részében a védő kifejtette, hogy meglátása szerint a törvényszék nem adott számot arról a mérlegelési, bizonyíték értékelési tevékenységéről, melyre alapozva ítéleti tényállást állapított meg. Ezen túlmenően olyan bizonyítékokra hivatkozott, mely a mérlegelésbe nem lett volna bevonható. Ezt követően védeence védekezését megismételve tanú⁷ 2024. november 19-ei tárgyaláson történő tanúkénti kihallgatásának a módját elemezte. E körben hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíró irányított, már a válaszokat magába foglaló kérdéseket tett fel, melyre legtöbbször csak igen-nem választ várt, és arra utalt, hogy az egyezségben foglaltakat fenntartsa a tanú.

[36] Sérelmezte azt is, hogy az sms üzeneteket nem ismertette a törvényszék részletesen, valamint, hogy az előkészítő ülésen bűnösségüket beismerő vádlottakat – egy kivételével – nem idézte vissza tanúként.

[37] Terhelt² III.r. vádlott védője 2026. január 11. napján kelt beadványában fellebbezését írásban indokolta, valamint külön tett észrevételeket a Pest Vármegyei Főügyészség és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezéseiben foglaltakra.

[38] Fellebbezésében továbbra is fenntartotta védeence felmentésére vonatkozó indítványát, melyet az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán kért, a részleges megalapozatlansága kiküszöbölésével.

[39] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság védencére vonatkozóan a tényállást hiányosan állapította meg, a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétesen. Valamint a megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett.

[40] Kifejtette, hogy meglátása szerint az elsőfokú ítéletben a tények felsorolása részben hiányos. Ekként: Egyrészt Terhelt² III.r. és tanú⁷ II.r. vádlott megismerkedésének pontos körülményeit illetően. Másrészt, hogy védeence pontosan mikor, hol és hogyan juttatott pénzt II.r. vádlotton keresztül Terhelt¹nek. Továbbá hiányzik a tényállásból az is, hogy a helység² elkövetés helyében ebben az időszakban Terhelt² édesanyját is kezelték. Megjegyezte, hogy a közismerten szűkös kórházi ellátás miatt Terhelt² III.r. vádlott tanú⁷ II.r. vádlottat bízta meg, hogy vásároljon gyógyszert, élelmiszert, higiéniai termékeket a betegnek, és ennek ellenértékét valóban átadta védeence II.r. vádlottnak. Álláspontja szerint kimaradt az is, hogy a védeence és tanú⁷ közt kölcsönügylet is lezajlott, mely banki tranzakció igazolásra is került, ekként legális pénzmozgásnak számít.

[41] Érvelése szerint az elsőfokú ítéleti tényállás teljes mértékben mellőzi a védelem által előadott, bizonyított tényeket, és az indokolás is hiányos, mivel nem adta okát, hogy miért vetette el Terhelt2 III.r. vádlott védekezését.

[42] Ezt követően részletesen leírta, hogy a védelem álláspontja szerint mi történt valójában. Hangsúlyozta, hogy Terhelt2 III.r. vádlott valós betegként került felvételre a kórházba, akinek Terhelt1 doktornővel nem volt pénzügyi kapcsolata. Kiemelte azt is, hogy védence „orvoskeresési indoka és motivációja” eltért a többi terhelttől. Mindezek alapján összefoglalva vitatta a törvényszék ítéletének 43., 45., 46., 47., és 48. pontjait, mivel azok a védelem álláspontja szerint téves és ítéleti bizonyossággal meg nem állapított elemeket tartalmaz.

[43] Fellebbezése indokolásának B jelű részében a bizonyítékok értékelése kapcsán fejtette ki álláspontját. Hangsúlyozta, hogy sem I.r., sem II.r. vádlott nem tett terhelő vallomást védencére, valamint az orvosi iratok, a gyógyszerlistája pedig alátámasztják Terhelt2 daganatos és az azt megelőző betegségeit. Kiemelve, hogy védence már a vádbeli időszakot megelőzően is bizonyítottan beteg volt, majd a vádbeli időszakban súlyosbodott állapota, ezzel párhuzamosan pedig az ellátási körülmények (részben a covid járvány miatt) romlottak.

[44] Vitatta azt is, hogy Terhelt2 - a többi vádlotthoz hasonlóan - cégének anyagi nehézségei miatt táppénzes állományba akart volna kerülni. Ennek cáfolatára, cége jó működéséről, becsatolta az cég1 2019., 2020. és 2021. évi mérlegét és eredménykimutatásait.

[45] Az elektronikus üzenetek alapján hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint védence nem küldött I.r. vádlottnak olyan üzenetet, melyben pénzt ígért volna az orvosnőnek. Az „05-messenger.pdf” fájlnev alatti küldött sms üzenetben szereplő „jövő hónaptól 40” kapcsán kifejtette, hogy abban nem szerepel pénznem, és az sem derül ki, hogy 40.000 forintról lenne szó, így az elsőbíró mérlegelés téves e tekintetben is.

[46] Ezután az üzenetekben szereplő „fakk”, „Boríték”, „postaládák” vonatkozásában fejtette ki álláspontját.

[47] A jogi minősítést vitatva a védő szerint a vesztegetés büntettének törvényi tényállási elemi nem valósultak meg. Ismét védence és II.r. vádlott legális pénzügyi kapcsolatát hangsúlyozta a jogtalan előny, illetve annak negligálása kapcsán. Valamint a kötelezettségzegés megszegésének célzatával összefüggésben védence fennálló és bizonyított betegségeit. Kiemelte, hogy a védelem szerint az elsőfokú ítélet 610. és 611. pontjában írt „bírói álláspont jogsértő”. Ugyanis a vádlott kezelésének orvosi indokoltsága és betegségei miatt az állami, társadalombiztosítás általi finanszírozás jogszerűsége kizárja a társadalomra veszélyességet.

[48] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását és Terhelt2 III.r. vádlott felmentését indítványozta elsődlegesen a Be. 566. § (1) bekezdésének a) pontja, másodlagosan c) pontja alapján.

[49] Végezetül védence kedvező személyi körülményeit hangsúlyozta: büntetlen előéletét, betegségeit, két kiskorú, egy nagykorú gyermekéről és idős édesanyjáról való gondoskodását, valamint az elhúzódódó büntetőeljárás megterhelő hatását.

[50] Az ügyészi fellebbezésben foglaltakra figyelemmel hangsúlyozta, hogy védence egészségügyi státusza 2018. év óta változatlanul fennáll, mely állapota a börtönelviselési képességét megnehezíti.

[51] Az ügyészi fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Hangsúlyozta a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése kapcsán, hogy az ügyészi állásponttal szemben, a „megbánás” nem szerepel a törvényben, mint kötelező vagy mérlegelendő szempont.

[52] Terhelt2 III.r. vádlott előzetes mentesítésével is egyetértett a védő. E körben ismét hangsúlyozta, hogy védence megromlott egészségi állapota ellenére ügyvezetője a családi cégnek, így munkavégzéséhez szükséges a mentesítése.

[53] A pénzbüntetés egynapi tételének összegére vonatkozóan hangsúlyozta, hogy annak felemelésével a jövedelmi viszonyai csökkennének, személyi viszonyai elnehezülnének és nemcsak saját életvitele, hanem tartásra szoruló három gyermeke és édesanyja anyagi helyzete is romlana.

[54] Mindezek alapján, harmadlagosan, az ügyész súlyosítást célzó fellebbezésének elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[55] III.r. vádlott védője 2026. január 25. napján a Fellebbviteli Főügyészség átíratára írásban tett külön észrevételt. Ebben utalt védőbeszédére, valamint a felmentésre irányuló, és írásban indokolt fellebbezésére. Álláspontja szerint a vádhatóság nem bizonyította a vádirati tényállást, valamint a vesztegetés büntetnének törvényi tényállási eleminek megállapíthatóságát sem. Ugyanis a védő szerint nem bizonyított a jogtalan előny adása, és a célzat sem, hogy az orvosnő a kötelezettségét megszegje. Hangsúlyozta, hogy az üzletszerűség tényállása sem nyert bizonyítást, mivel bizonyítottan védence jogosult volt táppénzre betegségei okán.

[56] Kifejtette azt is, hogy álláspontja szerint a kizárólag súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést később nem terjesztheti ki az ügyész a minősítés megváltoztatására a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja értelmében. Utalva a korlátozott felülbírálat szabályaira és arra, hogy III.r. vádlott és védője felmentés iránt nyújtott be fellebbezést, mely megalapozza a teljeskörű felülbírálatot. Álláspontja szerint azonban nem sérthető meg a súlyosítási tilalom további bűncselekmény megállapításával, és nem állapítható meg védence bűnössége további bűncselekményben. Vitatta azt is, hogy a 3. számú tényállás külön bűncselekményt tartalmazna, mivel az I.r. vádlott által nyújtott kezelési folyamat része volt a 2021. április 15-vel kezdődő betegfelvétele védencének.

[57] A büntetés kiszabása kapcsán felhozott főügyészi érvekre reagálva csupán utalt a korábbi beadványaiban kifejtettekre.

[58] Terhelt3 X.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában továbbra is a tényállás téves megállapítása mellett elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Utalt I.r. és III.r. vádlott és védőik által kifejtett érvekre, melyekkel teljes mértékben egyetértett. Hangsúlyozta, hogy jelen eljárásban Terhelt3 X.r. vádlott nem került meghallgatásra, őt egyedül tanú7 II.r. vádlott vallomása terhelte.

[59] Kiemelte azt is, hogy védencét nem kizárólag Terhelt1 I.r. vádlott kezelte, részletezve fennálló betegségeit, és az ezekre vonatkozó orvosi dokumentumokat. Utalt arra is, hogy a pszichiátrián nincs objektív módszer, így amennyiben védenca valóban egészségügyi probléma hiányában kizárólag a kihallgatás és a börtönbe vonulást akarta volna elhalasztani és ennek érdekében nem valós betegségekről számolt be I.r. vádlottnak, akkor nem valósult meg vesztegetés.

[60] A védő szerint nem állapítható meg az ítéletből, hogy a védencét mentő vallomások értékelése miért maradt el. Ekként tanú7 2022. szeptember 23-ai gyanúsítotti, illetve 2023. január 18-án írásban benyújtott, 2023. július 12-ei üzenetekre reagáló vallomásaiból idézett.

[61] Azt is hiányolta, hogy az ítéletből kimaradt, hogy a védenca által megjelölt 6 alkalommal történt átutalásból miért csak két átutalásról van szó, a többi átutalásnak mi volt az oka, szándéka, sorsa. A védelem álláspontja szerint tanú7 vallomásai önmagával és valamennyi vádlott és tanú vallomásával ellentétes. Végezetül indítványait megismételte.

[62] Terhelt4 XI.r. vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére írásban nem indokolta a fellebbezését.

[63] A nyilvános ülésen – előzetes bejelentésének megfelelően – az ügyész nem volt jelen, távolmaradása a nyilvános ülés megtartásának nem volt akadálya. Terhelt4 XI.r. vádlott az elsőfokú eljárás során lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról (2024. november 19. napján, 50. számú jegyzőkönyv). Az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt3 X.r. vádlottat az ügyészség 2023. november 3. napján távollevő terheltté nyilvánította, a törvényszék 2024. január 18. napján 11.B.3/2024/17. szám alatt elfogatóparancsot bocsátott ki ellene, mely a mai napig nem vezetett eredményre.

[64] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt1 I.r. vádlott előadta, hogy nagyon megviselte az ügy, tavaly rosszindulatú bőrrákot diagnosztizáltak nála. A terhére rótt bűncselekmények elkövetését továbbra is tagadta, egyebet az ügygel kapcsolatban nem kívánt előadni.

[65] Terhelt2 III.r. vádlott szintén betegségeit és ártatlanságát hangsúlyozta. Kiemelte, hogy édesanyja állapota is rosszabbodott, már a demencia jelei figyelhetőek meg, és felesége szintén bőrrákos. Jelenleg is antidepresszáns gyógyszert szed, az öngyilkossági gondolatai és a pánikrohamai megfékezésére. Állapota miatt cégében aktívan nem tud dolgozni, táppénzre, betegállományba az ügy miatt nem mer elmenni. A nyilvános ülésen becsatolta gazdasága társasága adóigazolását. Hangsúlyozta, hogy 6 éve egy rémálom az élete. Álláspontja szerint az ügy amiatt indult ellene, mert „összemoszták” a többi elkövetővel, azonban ő egy „átlagosan élő makulátlan ember”.

[66] I.r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezését teljes egészében fenntartotta, melyet a nyilvános ülésen nyújtott be az ítéltáblához. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete több „betegségben” szenved, ugyanis jelen ügyben is a két jogalkalmazói szándék ütközése történt. Utalt arra, hogy a hálapénz törvényi kivezetése nem történhet(ett) egyik pillanatról a másikra, sérelmezve a felderítéshez alkalmazott „titkosszolgálati módszereket”, beugratást, próbavásárlást. A védő szerint alapvető szabályokat szegett meg az elsőfokú bíróság azzal, hogy az egyezséget kötő, és az előkészítő ülésen beismerő vádlottak vallomására alapította a tagadó vádlottak bűnösségét. Álláspontja szerint a Be. gyorsító szándékú módosítása főként egyvádlottas ügyekben alkalmazandó. Ugyanis a bírói pártatlanságot veszélyezteti, hogy egymással összefüggő cselekményeket tárgyaló bíró egyes terheltek beismerését elfogadja, majd ugyanaz a bíró folytatja a bizonyítást a bűnösségüket tagadó vádlottakra nézve. Nehezményezte, hogy a törvényszék nem idézte vissza tanúként az aktív, beismerő vesztegetők terhelteket.

[67] Mindezek alapján elsődlegesen - a tényállás kiegészítése mellett - védenccé felmentését indítványozta, másodlagosan, csatlakozva a fellebbviteli ügyészséghez, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. E körben kiemelte, hogy az ítélet tényállás III. pontja nem tartalmaz tényállást, nem egyértelmű, ekként teljesen felderítetlen.

[68] tanú7 II.r. vádlott vallomásával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy védenccéhez mindig valamilyen problémával jelentkeztek a betegek, ellenérték kikötéséről nem volt szó, előzetes megállapodás nem volt. Azt lehetségesnek tartotta, hogy a kezelések után elfogadott hálapénzt, már a törvényi tiltás után is.

[69] Hiányolta, hogy a törvényszék nem tette az tárgyalás anyagává az I.r. vádlott és tanú7 II.r. vádlott közti sms üzeneteket, ennek ellenére az ítéletében hosszan hivatkozott rájuk. Álláspontja szerint tanú7 tanúkénti, a 2024. november 19-ei tárgyaláson történő kihallgatásakor a bíró irányított, elfogult kérdéseket tett fel a részére, ami szintén a prejudikációt erősíti. A bírói kérdésekben ugyanis a válaszok is benne voltak. Harmadsorban ismét kiemelte, hogy az előkészítő ülésen bűnösségüket beismerő vádlottak nem lettek kihallgatva tanúként, az előkészítő ülésen pedig csak a bűnösségi körülményeikre lettek kihallgatva, vallomásuk nem áll rendelkezésre. Ekként a védők nem tudtak hozzájuk kérdéseket sem feltenni, valamint a tagadó vádlottak észrevételt tenni.

[70] Végül előadta, hogy tanú7 ellen azóta újabb, hasonló jellegű bűncselekmény miatt indult eljárás, amelyben letartóztatására került sor. Valamint egy 2 napja hozott Strassburgi ítéletre utalt, melyben megállapították, hogy a tanárokkal, orvosokkal szembeni megbízhatósági vizsgálat aránytalan joghátrány.

[71] III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta írásban beadott beadványaiban foglaltakat. Álláspontja szerint az ügyben védenccé vonatkozásában nem egyedi elbírálás történt, utalva arra, hogy a szociális attitűdre, hogy „rosszkor volt rossz helyen”.

[72] Hangsúlyozta, hogy védenca valóban és ténylegesen betege volt I.r. vádlottnak, illetve, hogy I.r. vádlott soha nem kért pénzt, és nem szegte meg kötelezettségét az ellátásáért. Ekként álláspontja szerint a vesztegetés törvényi tényállási elemei hiányoznak.

[73] Érvelése szerint az ügyész nem bizonyította védenca bűnösségét, és indokolt lett volna vizsgálni a cselekmény társadalomra veszélyességét is, mivel az bizonyítást nyert, hogy védenca valóban beteg volt.

[74] A védő szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti részleges megalapozatlanságban szenved. Meglátása szerint hiányos a tényállás a tekintetben, hogy tanú⁷ és védenca megismerkedésére vonatkozó tényeket meg sem említi, továbbá a tekintetben is, hogy Terhelt² már beteg volt ezt megelőzően is. Az ellenérték kapcsán vitatta, hogy ez jogtalan előnyt lett volna, ugyanis védenca a kórházban fekvő beteg édesanyja ellátására adott pénzt tanú⁷nak.

[75] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott sms üzenetek vonatkozásában kifejtette, hogy a mondattöredékeket a vádhatóság önkényesen egészítette ki, például a „40 lesz”, egyáltalán nem biztos, hogy 40.000 forint ígérete. Ugyanis védenca ellátása szakmailag indokolt volt, ami nem vitatható.

[76] Ismét kifejtette, hogy a megyei ügyész csupán a büntetés súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést Terhelt² tekintetében, így a fellebbezése korlátozott, amit álláspontja szerint a fellebbviteli főügyész nem egészíthet ki.

[77] Végül az enyhítő körülményeket hangsúlyozta: védenca büntetlen előéletét, súlyos megbetegedéseit, illetve édesanyja és felesége betegségeit, valamint, hogy 6 alkalmazottja van a cégében. Mindezek alapján álláspontja szerint az ügyészség által indítványozott végrehajtandó szabadságvesztés megtorló lenne, így védenca bűnösségének kimondása esetén az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[78] X.r. vádlott védője védőbeszédében az írásban benyújtott fellebbezését teljes mértékben fenntartotta, néhány gondolatot kiemelve abból. Utalt rá, hogy az I.r. vádlott által elmondottakat teljes mértékben elfogadja, csakúgy, mint védőtársai felszólalását. Meglátása szerint az elsőfokú ítélet tanú⁷ vallomásán alapszik, ismét kiemelte, hogy védenca az eljárás során nem került kihallgatásra. Hangsúlyozta, hogy több orvosi dokumentum igazolja, hogy védenca valóban beteg volt, utalva rá, hogy a pszichés betegségeknek nincs egy objektív mércéje. Hiányolta az elsőfokú ítélet indoklásából, hogy tanú⁷ egyes vallomásait miért fogadta el, míg másokat miért vetett el, vagy hagyott figyelmen kívül. Ugyanis az valós, hogy X.r. vádlott barátnőinek segített tanú⁷ időpontot foglalni, amiért védenca pénz adott, álláspontja szerint ez azonban nem vesztegetés. Hangsúlyozta azt is, hogy tanú⁷ vallomásai folyamatosan változtak, módosultak, mindezek alapján a védő szerint megbízhatatlan, szavahihetetlen, akinek vallomása nem lehet alkalmas tényállás megállapítására.

[79] XI.r. vádlott védője perbeszédében változatlanul az eljárás megszüntetését indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a bíróság és az ügyészség szerepe elkülönül, nincs átjárhatóság, és a bíróság nem veheti át a vád szerepét. A vádiratból a kötelezettségszegést,

mint tényállási elemet hiányolta, mindezek alapján álláspontja szerint bűncselekmény nem valósult meg.

[80] Ezt követően a vádlottak az utolsó szó jogán nyilatkoztak nyilvános ülésen az alábbiak szerint:

[81] Terhelt1 I.r vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatát felolvasta, melyet írásban benyújtott, és az ítéltábla a jegyzőkönyv mellékleteként csatolt az iratokhoz. Ebben hangsúlyozta, hogy 1982. óta dolgozik orvosként, abban az időben a hálapénz elfogadott volt az orvos-beteg kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a pszichiátria soha nem volt „hálapénzes terület”, mivel legtöbbször mentálisan sérült, a társadalomból kirekesztett betegeket gyógyítanak. A törvényi tiltás után az átállás nem ment egyik pillanatról a másikra, így történhetett, hogy a megbízhatósági vizsgálat végén a borítékot eltette. Hangsúlyozta, hogy sem ekkor, sem máskor nem kért a betegektől pénzt.

[82] tanú7nal kapcsolatban elmondta, hogy behízsgő modorával több kórházi dolgozót is megkeresett segítségkérésével, amit jellemzően soron kívül, szolidaritásból teljesítettek. Most már azonban tudja, hogy tanú7 anyagi haszonszerzés céljából segített a betegektől, pénzt kért ezért az ismerőseitől, barátaitól. Továbbra is tagadta, hogy tanú7nal ebben megállapodtak volna, a betegeknek nem anyagi ellenszolgáltatásért cserébe segített. Hangsúlyozta, hogy ezt is igazolja az a tény, hogy tanú7t hasonló üzelmek miatt letartóztatták. Kiemelte ismét, hogy a betegek pszichiátriai betegséggel érkeztek hozzá vizsgálatra, és legtöbbjük ma is kezelés alatt áll.

[83] Hangsúlyozta, hogy a kötelességét sosem szegte meg, valótlan tartalmú igazolást nem állított ki. Utalt rá, hogy a pszichiátriában nem állnak rendelkezésre objektív, a tüneteket igazoló eszközök, így a pszichiáter a szakértelme és tapasztalat alapján, mentalizációja, empátiája, és a pszichológia igénybevételeivel álltja fel a diagnózist. Kitért arra is, hogy a vádbeli 10 évben 20000 beteget látott el, melyből 9 esetet talált a nyomozóhatóság aggályosnak, hozzátéve, hogy a nála jelentkező betegek közt lehettek, akiknek félrevezetési szándékaik voltak, ez azonban nem voltak kimutathatóak. Végül ismét hangsúlyozta, hogy az eljárás lelkileg annyira megviselte, hogy az immunrendszere teljesen lemerült, az elmúlt évben rosszindulatú melanóma alakult ki nála, ami miatt tavaly nyáron kétszer operálták. Mindezek alapján felmentését kérte.

[84] Terhelt2 III.r vádlott szintén ártatlanságát hangsúlyozta. Ismét kiemelte, hogy I.r. vádlottól nem kért szívességet, és nem kínált pénzt az ellátásért. Betegségeit hangsúlyozta, valamint, hogy büntetlen előéletű családapa. Felmentését indítványozta.

[85] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek:

[86] A bejelentett perorvoslatok folytán eljárva az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 590. § (1) (2) bekezdése alapján valamennyi vádlott tekintetében teljeskörűen – a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül – vizsgálta felül. Így vizsgálta a perrendi szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, a bűnösség

megállapítását, a bűncselekmények minősítését, a büntetés kiszabását, valamint a járulékos rendelkezések törvényességét és az indokolás helyességét.

[87] A XI.r. vádlott védője által a „törvényes vád hiányában” az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezés kapcsán az ítéltábla – a főügyészszéggel egyetértve – rögzíti, hogy a Be. az 1998. évi XIX. törvény fogalomrendszerével ellentétben már nem használja a törvényes vád fogalmát, ehelyett a Be. 422. § (1) bekezdése tartalmazza a vádirat törvényes elemeit. A Kúria 2/2023. (VII.5.) BK vélemény A) pontja alapján a bíróság azonban továbbra is köteles vizsgálni a vád törvényességét, ugyanis a vád törvényességének elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon (Be. 422. § (1) bekezdés b) pont). A vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét és idejét. A bírói gyakorlat szerint ez a kritérium akkor teljesül, ha a vádirati tényállás a bűncselekmény tárgyi oldali ismérveit olyan részletességgel tartalmazza, amelyből az alanyi oldal szükséges elemére alapos következtetést lehet vonni (EBH2015. B.10. II. pont).

[88] Mindezek alapján a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel, a Be. 607. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének nincs helye.

[89] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtettek szerint az I.r. és X.r. vádlott vonatkozásában abszolút hatályon kívül helyezési okot észlelt. I.r. vádlott tekintetében védője is elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta fellebbezése indokolásában. E körben az ítéltábla az alábbiakra mutat rá: Az ügyészség a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára, illetve az I.r. vádlott védője a III. tényállási pont tekintetében „teljes megalapozatlanságra” (Be. 610. §) hivatkozott.

[90] A Be. 608. § (1) bekezdésének f) pontja alapján a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes,

[91] A Be. 610. § alapján teljes megalapozatlanság esetén a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

[92] A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló vélemény szerint a megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valósághű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű. Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként értékelendő ezért, ha a ténybeli következtetésről nem ad számot a bíróság, mert nem tartalmazza az indokolás, hogy miért is

kell helyesnek elfogadni a következtetés eredményét, ilyenkor ugyanis a ténymegállapító és döntési tevékenység ellenőrizhetetlen, tehát az ítélet felülbírálnak.

[93] Az összefoglaló vélemény hangsúlyozta, hogy nem megalapozatlanság, vagyis nem a bíróság ténymegállapító tevékenységének hibája, ha a lényeges tényre vonatkozó ténymegállapítás hiánya a bíróság bizonyíték mérlegelésének eredménye, azonban az már a ténymegállapító tevékenység hibája, ha lényeges tényre nincs ténymegállapítás, pedig a bizonyítás felvétele megtörtént, illetve a rávonatkozó bizonyításfelvétel meg sem történt, ezek a megalapozatlanság esetei.

[94] A megalapozatlanság körében a Kúria elsőként a felderítetlenségre mutatott rá, amely büntetőjogi fogalom alatt a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát kell érteni, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljeskörűen folyt le, így például egy tanút sem hallgattak ki, vagy nem az összes, az adott tény tisztázásához szükséges tanút hallgatták ki. A felderítetlenség fogalmába tartozik az az eset is, amikor formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, például elmarad a szembesítés az ellentétes vallomást tevő tanúk közt. Végezetül felderítetlenségnek minősül az is, ha egy releváns bizonyítékforrás hitelt érdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság, például olyan szakvéleményt tekint hitelt érdemlőnek, amely nyilvánvaló számítási hibát tartalmaz.

[95] A Kúria összefoglaló véleménye azt is megállapította, hogy a hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a megállapított tényállásból, vagy nincs tényállás megállapítva.

[96] Az iratellenesség akkor áll fenn, ha az iratok olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor. Az összefoglaló vélemény kiemelte, hogy nem erről az esetről van szó, amikor mérlegelés kérdése egy adott tény megállapítása és a bíróság mérlegelése következtében nem alapozott ténymegállapítást az iratokban található bizonyítékokra. Amennyiben a mérlegelés okszerű volt, nem iratellenes a tényállás. Amennyiben nem volt az, vagy elmaradt, úgy az indokolási kötelezettség hiányossága állapítható meg.

[97] A megalapozatlanság utolsó eseteként a Kúria kifejtette, hogy a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hitelt érdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[98] Mindezen szempontokra figyelemmel az ítéltábla a felülbírálat során arra az álláspontra jutott, hogy az ügyészség, és az I.r. vádlott védőjének meggyőződésével szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved olyan fokú hiányosságban és a törvényszék a tényállás-megállapítási kötelezettsége keretében a vádat is kimerítette.

[99] E körben utal rá az ítéltábla, hogy a törvényszék a tárgyalási jegyzőkönyv szerint az ítélet szóbeli indokolását azzal kezdte, hogy a tényállást a váddal egyezően állapította meg (80. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3.oldala: „. Rögzítve, hogy a bíróság által megállapított tényállás érdemben egyezik a vádirati tényállással”). Továbbá megállapítható az is, hogy az I/8. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a törvényszék lefolytatta a bizonyítást, mérlegelő tevékenységéről is számot adott ítéletének 22. oldalán [180] pontjában, és 58. oldalának [619-620] pontjaiban, továbbá a vagyonekbevonás körében is számolt a ügyfélreltől átvett összeggel.

[100] A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 6. pontja szerint, ha bíróság ügydöntő határozatában az előzetesen írásba foglalt és kihirdetett – a Be. 549. § (1) bekezdésében írtaknak megfeleltethető – rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat rendelkező része eltér egymástól, akkor a tárgyaláson szóban kihirdetett rendelkező rész irányadó. A kialakult joggyakorlat szerint ugyanis a jogbiztonság érdekében a szóbeli kihirdetéskor elhangzottakat kell irányadónak tekinteni, ekként a büntetés szóban kihirdetett tartama az irányadó akkor is, ha annak kihirdetésére tévesen, az eljáró tanács (egyesbíró) szándékától eltérően került sor (EBH 2018.B.12., Kúria Bfv.I.1.558/2017.).

[101] Az iratellenesség sem állapítható meg, mert az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor minden esetben a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat, továbbá a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[102] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, ezért a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Utal rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a „ténybíróság”, akinek feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[103] Mindezek alapján az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a törvényszék az ítéleti tényállást döntően megalapozottan állapította meg, azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan. E részleges megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban orvosolható volt, ugyanis az iratok tartalma alapján a tényállás kiegészíthető, korrigálható, ekként hatályon kívül helyezése nem szükséges.

[104] Rögzíthető az is, hogy az elsőfokú eljárás megfelelő, kellően feszes ütemben folyt a Budapest Környéki Törvényszék előtt. Terhelt1 és 10 társa ellen 2024. január 5. napján kelt vádirat benyújtását követően, a törvényszék 2024. március 27. napjára előkészítő ülést tűzött 11.B.3/2024. ügyszám alatt (11.B.3/2024/47. számú jegyzőkönyv).

[105] Az előkészítő ülésen tanú7 II.r. vádlott vonatkozásában 11.B.3/2024/47-I. számú végzésével az ügyészéggel kötött egyezségét jóváhagyta, továbbá a bűnösségüket beismerő és tárgyalási jogukról lemondó Terhelt5, Terhelt6, Terhelt7, Terhelt8, Terhelt9, Terhelt10 vádlott tekintetében a 11.B.3/2024/47-II. számú végzésével.

[106] Ekként II.r., IV.r., V.r., VI., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlott vonatkozásában 11.B.3/2024/47-III. számú végzésével elkülönítette az ügyet és ítéletet hozott, míg a bűnösségüket tagadó Terhelt1 I.r., Terhelt2 III.r. és Terhelt4 XI.r., valamint a távollevő Terhelt3 X.r. vádlott tekintetében és tárgyalást tűzött ki. A nyomozó hatóság Terhelt3 X.r. vádlottal szemben 2023. október 11. napján elfogatóparancsot bocsátott ki, majd az ügyészség 2023. november 3. napján távollevő terheltté nyilvánította, a vádemelést követően törvényszék 2024. január 18. napján 11.B.3/2024/17. szám alatt X.r. vádlottal szemben elfogatóparancsot adott ki, mely a mai napig nem vezetett eredményre.

[107] Ezen adatokat részben az elsőfokú bíróság is feltüntette ítéletének 6-10. pontjaiban. A másodfokú bíróság azonban szükségesnek tartja rögzíteni az egyezséget kötő II.r. és a bűnösségüket beismerő vádlottak pontos ítéleti rendelkezéseit is az alábbiak szerint: a 2024. március 27. napján kelt 11.B.3/2024/47. számú ítéletével:

[108] – tanú7 II.r. vádlott bűnösségét megállapította 16 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés c pont] és vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, halmazati büntetésül, 2 év börtön fozozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 300 napi tétel, egy napi tétel összege: 5.000 forint, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte, valamint 963.000 forint vagyonelkobzást rendelt el vele szemben.

[109] – Terhelt5 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év 7 hónap börtön fozozatú, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 300 napi tétel, egy napi tétel összege: 3.000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. IV.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[110] – Terhelt6 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év 6 hónap börtön fozozatú, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 300 napi tétel, egy napi tétel összege: 3.000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. V.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[111] – Terhelt7 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év 4 hónap börtön fozozatú, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 200 napi tétel, egy napi

tétel összege: 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. VI.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[112] – Terhelt8 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év börtön fokozatú, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 200 napi tétel, egy napi tétel összege: 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. VII.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[113] – Terhelt9 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év 2 hónap börtön fokozatú, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 200 napi tétel, egy napi tétel összege: 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. VIII.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[114] – Terhelt10 vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt, 1 év 5 hónap börtön fokozatú, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és 300 napi tétel, egy napi tétel összege: 3.000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. IX.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[115] Az ítélet II.r. vádlott vonatkozásában 2024. március 27. napján, IV.r., V.r. és VI.r. vádlott tekintetében 2024. április 2. napján, míg VII.r. és IX.r. vádlott vonatkozásában 2024. április 3. napján elsőfokon jogerőre emelkedett.

[116] A fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 4.Bf.188/2024/7. számú 2024. október 31. napján jogerős ítéletével VIII.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 2 évre súlyosította.

[117] A bűnösségüket tagadó I.r., III.r., XI.r., és az ismeretlen helyen tartózkodó X.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék 11.B.34/2024. ügyszámon 2024. június 17. napjára tűzött tárgyalást (15. számú jegyzőkönyv). A határnapon megkezdte az I.r., III.r. és XI.r. vádlottak kihallgatását. I.r., és XI.r. vádlott írásban tett vallomást, melyet a jegyzőkönyvhöz csatolt. A bizonyítás felvétele továbbra is az ismeretlen helyen tartózkodó X.r. vádlott távollétében folyt.

[118] A 2024. június 17., 2024. november 19., és 2025. február 25. napjain a tárgyalást a Be. 444. § (3) bekezdése alapján I.r. vádlott védőjének indítványára a kép-és hangfelvétel útján rögzítette, melyet a 11.B.34/2024/14. számú végzésével elrendelt.

[119] A folytatólagos tárgyaláson (2024. október 3. napján) – ahol XI.r. vádlott betegsége okán nem tudott jelen lenni - a bizonyítást tanúbizonyítással folytatta. Ennek keretében tanúként kihallgatta: tanú4öt, tanú8et (korábban 1. számú tanú), tanú1t, tanú2t. Az 5. tényállási pontot érintően a megbízhatósági vizsgálat felvételeit lejátszotta (33. számú jegyzőkönyv), valamint ismertette tanú4 tanú poligráf vizsgálatának eredményét.

[120] Ezután, a 2024. november 19. napján tartott tárgyalást, melyet szintén kép-, és hangfelvétel útján rögzített (50. számú jegyzőkönyv). Ezen a határnapon tanú7t hallgatta ki tanúként, majd ismertette XI.r. vádlottról készült igazságügyi szakértői véleményt. Majd XI.r. vádlott lemondott a tárgyaláson jelenlét jogáról, melyet a törvényszék engedélyezett.

[121] A következő, 2025. február 25. napján tartott tárgyalást újfent kép-, és hangfelvétel útján rögzítette (66. számú jegyzőkönyv), ahol Terhelt6ot hallgatta ki tanúként, majd ismertette az iratokat (9:20 órától 9:59 óráig), végül az ügyész és a védők megtartották perbeszédüket.

[122] Végül, 2025. május 27. napján tartott tárgyalási határnapon az I.r. és III.r. vádlottak nyilatkoztak az utolsó szó jogán, majd a törvényszék ítéletet hirdetett (80. számú jegyzőkönyv).

[123] Mindezek alapján rögzíthető, hogy a bíró személyében változás nem történt, valamint a tárgyalási határnapok között nem telt el több mint hat hónap, az elsőfokú bíróság eljárása a perrendi szabályoknak megfeleltethető. Ez mindössze annyiban egészítendő ki, hogy a tárgyalási határnapok a Be. 518. § (3) bekezdésére figyelemmel folytatólagosak.

[124] Az elsőfokú bíróság az ügyészség által a vádiratban felajánlott bizonyítást lefolytatta, továbbá a védelem bizonyítási indítványainak helyt adva a vádiratban ismertetni indítványozott tanúk vallomását nem csupán felolvasta, hanem személyesen kihallgatta a tárgyaláson. A bizonyítási eljárás során részletesen megvizsgálta a bizonyítandó tényeket és megfelelően ellenőrizte a vádlottak nyilatkozatait, védekezését.

[125] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének teljesítése után a rendelkezésére álló bizonyítási anyagot az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte és mérlegelte.

[126] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat törvényesen szerezte be. Ennek megfelelően a törvényes figyelmeztetések után hallgatta ki a vádlottakat, valamint éltek a (részben írásbeli) vallomástétel jogával, továbbá hallgatta ki a tanúkat, és szerezte be az okiratokat, ekként többek között: osztályos betegek listája I.r. vádlott által kiállított orvosi iratok, sms üzenetváltások, bankszámlaforgalmi adatok, halasztási kérelmek, igazolások, táppénzes igazolások, bírósági iratok, valamint ismertette a megbízhatósági vizsgálatról készült felvételeket helyesen ismertette.

[127] Az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomásai hiteltérdemlőségének elemzését is elvégezte, valamint az általuk előadottak egyéb adatokkal, bizonyítékokkal való összevetését sem mellőzte, amely ugyancsak az indokolása teljességét tükrözi. Láthatóan igen széleskörű bizonyítást vett fel, kifejezetten nagy teret adva a védői indítványoknak.

[128] Terhelt4 XI.r. vádlott tekintetében, a védői indítványnak helyt adva, igazságügyi pszichiáter szakértőt rendelt ki, akinek a szakvéleményét ismertette.

[129] Okirati bizonyítékként állt rendelkezésre az I. r. vádlott és tanú7 tanú közötti rövid szöveges üzenetváltás (sms-ek). E körben az ítéltábla rámutat arra, hogy tanú7 gyanúsítottként már a nyomozás során részletes kihallgatásra került az üzenetek tartalmát illetően (nyomozati iratok: 5031-, 5047-, 5061-, 5065-, 5069. oldalaktól), majd tanúként a tárgyaláson is meghallgatták. A kép- és hangfelvétel útján rögzített tárgyalási jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a törvényszék az iratok ismertetésére 39 percet fordított (9:20 perctől 9:59 percig). Ezen időtartam alatt az I. r. vádlott védője több alkalommal jelezte egyes okiratok részletesebb ismertetésének igényét, azonban az sms-üzenetek tekintetében ilyen indítványt nem terjesztett elő.

[130] A fellebbezéssel érintett I.r., III.r., X.r., és XI.r. vádlottak vonatkozásában a bevezetést követően öt fő pontra szétbontott tényállásnak (elsőfokú tényállás I-V. pontjai) az egyes jogviszonyokhoz (keresőképtelenség igazolása, idős hozzátartozók elhelyezése, egyéb orvosi igazolások, elítéltek jogerős szabadságvesztés-büntetésének elhalasztásához szükséges, továbbá tárgyaláson való alap nélküli távollét igazolások, és a megbízhatósági vizsgálat eredménye) köthető konkretizáltságot szem előtt tartva széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le.

[131] A több évtizedes következetes ítélkezési gyakorlat szerint a részben vagy teljes egészében beismerő vádlott esetében is elengedhetetlen annak kifejtése, hogy a beismerés mely történeti tényekre vonatkozik, továbbá ugyancsak nélkülözhetetlen az elfogadott beismerés kontrollja, vagyis az a vizsgálat, amely a vádlott beismerő vallomásának alátámasztására vagy megcáfolására alkalmas (BH 1978. 157. és BH+ 2000.2.128). Az elsőfokú bíróság az egyezséget kötő tanú7, és megállapodásban részt vevő tanú4, valamint az előkészítő ülésen bűnösségüket beismerő terheltek vallomását alapul véve az indokolása során e követelménynek a büntetőügy fő- és részletkérdéseire vonatkozólag egyaránt eleget tett. Szükséges azonban rögzíteni, hogy az elkülönített eljárásban bűnösségüket beismerő Terhelt5 IV.r., Terhelt6 V.r., Terhelt7, Terhelt8, Terhelt9 és Terhelt10 vádlottak közül jelen eljárásban csupán Terhelt6 került kihallgatásra tanúként, a többi vádlott azonban sem a nyomozás során, sem a bíróság előtt (sem terheltként, sem tanúként) nem tett vallomást. Ekként a másodfokú bíróság mellőzi a törvényszék ítéletének 372., 539., 547., 587., 597., 613., 614., 616., 618., 647., 560., 587., 613., 616., 614., 618. pontjaiból „az előkészítő ülésen bűnösségüket beismerő vádlottak nyilatkozatára” történő utalást a bizonyítékok köréből.

[132] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részét (IV. rész, 18. oldal 149. pontjától – 49. oldal 533. pontjáig) helytállóan a fellebbezéssel érintett I.r., III.r., X.r., és XI.r. vádlott tagadó vallomásának bemutatásával kezdte, majd azoknak a tanúvallomásoknak, végül az okiratoknak (különösen: üzenetváltások, banki adatok, orvosi dokumentációk), majd a megbízhatósági vizsgálat során készült felvételeknek megjelölésével folytatta, amelyek a vádlottak védekezését teljes mértékben megcáfolták. Kitért arra is, hogy miért tanú7 és tanú4, saját magát, és a vádlott-társait is terhelő, az egyezségük, illetve a nyomozó hatósággal kötött megállapodásuk alapjául szolgáló nyilatkozataikat fogadta el, mely érvelés a másodfokú bíróság számára meggyőző volt. Utal rá az ítéltábla, hogy tanú4 vallomásának igazságügyi műszeres hazugságvizsgálatára is sor került, mely alapján a szaktanácsadó megállapította, hogy tanú4 nem adott megtévesztő választ (elsőfokú ítélet 457-461. pontjai).

[133] Az okiratok és a tanúvallomások tartalmát egyenként és egymással ütköztetve is értékelte, ítélete indokolásából egyértelműen nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a tényezők, amelyeket irányadónak tekintett.

[134] A mérlegelő tevékenysége során alapos és ésszerű indokát adta annak, hogy az ellentétes bizonyítékok közül melyiket tekintette hitelesnek, továbbá logikus, követhető és áttekinthető érveléssel mutatta be azt is, hogy miért jutott arra, hogy Terhelt1 I.r. vádlott a helység2 Elkövetés helye vezetőjeként **anyagi ellenszolgáltatás elfogadása ellenében rendszeresen állított ki valótlan tartalmú orvosi dokumentumokat. Ennek keretében: keresőképtelenséget tanúsító szakorvosi igazolásokat adott ki, továbbá intézkedett olyan egészségügyi nyilvántartási adatok rögzítéséről, amelyek valótlan betegstátuszt tükröztek. E magatartás célja az volt, hogy az érintettek jogosulatlan előnyökhöz jussanak, így különösen a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdését elhalaszthassák, idős hozzátartozóik indokolatlanul kórházi ellátásban maradhassanak, egészségügyi alkalmassági igazolások birtokában egyébként kizárt tevékenységeket – így például légi utazást háziállattal – folytathassanak, illetve egészségbiztosítási jogviszony terhére, valós orvosi indikáció hiányában plasztikai sebészeti beavatkozásokat vehessenek igénybe.**

[135] A feloldhatatlan ellentéteket szintén meggyőző és egyben megcáfolhatatlan érveléssel vezette le. A tényállás megállapításához vezető logikai folyamatot ezekben az esetekben is érthetően és átláthatóan ismertette, így a másodfokú bíróság számára ellenőrizhető volt, hogy melyik tény pontosan melyik bizonyítékra alapította.

[136] Helyesen utalt arra is a törvényszék, hogy Terhelt2 III.r. vádlott daganatos megbetegedését 2021. április 6. napján diagnosztizálták, azaz már ezt megelőző 2 évben jogosultalanul tartotta őt I.r. vádlott a kórház betegeként nyilván, és állított ki erről igazolást. Megjegyzi az ítéltábla, hogy ezen orvosi dokumentumok (ambuláns kezelő lapok, zárójelentések) anamnézisében mindannyiszor „párkapcsolati probléma” szerepel.

[137] Terhelt1 I.r. vádlott védekezésével kapcsolatban az ítéltábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a hálapénz elfogadása a korábbi joggyakorlat szerint is büntetendő volt, amennyiben az egészségügyi dolgozónak nem **utólagosan** került átadásra. Utalva az irányadó tényállásra, valamint a megbízhatósági vizsgálat felvételére (az általa is tudottan semmilyen betegségben nem szenvedő személytől történő a 300.000 forint előzetes elfogadására mindenféle orvosi ellátás nélkül) is kiemelendő, hogy a jelen ügyben vizsgált magatartás **nem tekinthető klasszikus értelemben vett hálapénznek**, még a korábbi jogi megítélés szerint sem. Tekintettel arra, hogy az anyagi juttatás **nem utólagos köszönetnyilvánításként** történt, hanem **konkrét, jogszabályba ütköző orvosi magatartás fejében**. I.r. vádlott magatartása egyértelműen **hivatali helyzettel való visszaélést**, valamint **passzív vesztegetés megvalósulását** jelenti, függetlenül attól, hogy az elkövetés időpontja a jogszabály-módosítást megelőzte vagy követte.

[138] E körben az ítéltábla leszögezi, hogy az eljárás tárgyát képező kiemelt, korrupciós bűncselekmények látenciája igen magas, ennek oka ugyanis, hogy sem az, aki adja (az aktív vesztegető), sem, aki kapja (a passzív oldala) nincs motiválva abban, hogy feltárják bűnösségüket, ezzel saját felelősségüket is. Jelen ügyre is jellemzően, kizárólag a rajtaütést

követően, az aktív oldalon születtek beismerő vallomások, még az egyértelmű megbízhatósági vizsgálati eredmény ismertetése után is tagadta I.r. vádlott a bűnösségét. Így a hagyományos nyomozati eszközök, módszerek ezen bűncselekmények felderítésekor, nyomozásakor sokszor nem elegendők. Ezért fontos szerepet kapnak a különleges eszközökkel, titokban, konspiráltan beszerzett információk, melyek később bizonyítékként jelennek meg a büntetőeljárásban.

[139] Fontos azt is kiemelni, hogy ezen módszerek gyakran beavatkozást jelentenek a magánéletbe, alapvető jogokat sérthetnek, korlátozhatnak, ezért ennek célhoz kötöttnak, arányosnak kell lennie és a törvény által meghatározott módon kell végrehajtani, az abban foglalt törvényi garanciák betartásával („Mindenkinek joga van arra, hogy a magán-, és családi életét, lakását, és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlása kizárólag a törvény meghatározott eseteiben, nemzetbiztonsági, vagy közbiztonsági okból zavargás, vagy bűncselekmény megelőzése, közegészségügy, vagy közérkölc, avagy más jogának vagy szabadságának védelme érdekében korlátozható.” – 1950. november 4. Római Egyezmény 8. cikk (1) bekezdés). Mindemellett a titkos módszerek, eszközök nélkül előfordulhat, hogy egyes kiemelt bűncselekmények felderítése vagy bizonyítása lehetetlenné válik. Így a társadalom védelme indokolja ezek alkalmazását, ezáltal a korrupciós jellegű bűncselekmények felderítését, az elkövetők felkutatását, és végső soron a felelősségre vonását.

[140] Az ítéleti tényállás azonban, a fentebb kifejtetteknek okán, részleges megalapozatlanságban szenved, melyet az ítéltábla a másodfokú eljárás során az alábbiak szerint korrigál:

[141] Az aktív vesztegető vádlottak betegként való nyilvántartási adatait a elkövetés helye Pszichiátria Osztályának dokumentációja alapján az alábbiak szerint szükséges pontosítani (nyomozati iratok: 647-649-651. oldalai):

[142] – az elsőfokú ítélet I/1-2. tényállási pontjában Terhelt5 és Terhelt6 kórházi tartózkodásának időpontjait akként javítja ki, hogy „Terhelt5 IV.r és Terhelt6 terhelték által fizetett összeg ellenében, Terhelt1 I.r. vádlott:

[143] Terhelt5 vádlottat 2016. december 1. napjától 2018. január 31. napjáig, majd 2019. január 2. napjától 2019. október 31. napjáig, ezután 2020. november 16. napjától 2021. július 6. napjáig tartotta az osztály betegek között nyilván.” (elsőfokú ítélet 35. és 36. pontjai).

[144] „Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt6 terheltet 2016. december 1. napjától 2018. január 31. napjáig, majd 2019. január 2. napjától 2019. október 31. napjáig, 2020. november 16. napjától 2021. július 6. napjáig tartotta az osztály betegek között nyilván.” (elsőfokú ítélet 40. pontja).

[145] - az elsőfokú ítélet I/3. tényállási pontja akként javítandó, hogy: „Így Terhelt1 I.r. vádlott Terhelt2 III.r. vádlottat 2019. július 1. napjától 2021. július 6. napjáig tartotta a kórház betegeként nyilván.” (elsőfokú ítélet 45. pontja).

[146] – az elsőfokú ítélet I/4. tényállási pontjában „Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt7 vádlottat 2017. február 8-tól 2018. január 17-ig...tartotta az osztály betegek között” (elsőfokú ítélet 50. pontja).

[147] – az elsőfokú ítélet I/8. pontjaként feltűnethető, hogy: „tanú7 2016. január 27-én szöveges üzenetben megkérte Terhelt1 I.r. vádlottat, hogy barátját, ügyfél9t aznapi dátummal vegye fel táppénzes állományba. Terhelt1 I.r. vádlott a kérésnek eleget téve, ügyfél9t 2016. január 27-től 2016. december 19-ig a kórház betegek közé felvette, részére táppénzes igazolást adott, amelyért cserébe tanú7 vádlott a saját pénzéből legalább 20. 000 Ft-ot fizetett neki.”

[148] – az elsőfokú ítélet IV/2. pontjában Terhelt3 X.r. vádlottra vonatkozóan mellőzi a 102., 105-111. pontjait, mivel azok nem képezték a vádirati tényállás részét.

[149] Az így kiegészített és pontosított tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[150] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét messzemenően teljesítette, a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a törvényi követelménynek megfelelően, minden részletre kiterjedően, példaértékű alaposággal megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadta el és ítéleti tényállását milyen bizonyítékokra alapította.

[151] A mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett. Indokolásában tetten érhető a tényállási pontok szerinti konkretizáltság, a vádlottakra lebontott egyéniesítettség, valamint a vádlottak bűnösségét alátámasztó bizonyítékok és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenet is.

[152] A törvényszék mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá a vádlottak egymáshoz fűződő kapcsolatait, cselekvőségüket, melynek során alappal tulajdonított kiemelt jelentőséget a tanú7 és tanú4 vallomásainak, valamint megbízhatósági vizsgálat felvételének.

[153] Ezt követően a törvényszék összefoglalta és részletesen elemezte Terhelt1 I.r. vádlott, Terhelt2 III.r. és Terhelt4 XI.r. vádlott védekezését megcáfoló és a bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat elsőfokú ítélet 49. oldalának 534. pontjától 66. oldal 740. pontjáig. Terhelt3 X.r. vádlott már a nyomozás során ismeretlen helyre távozott, így kihallgatására nem kerülhetett sor.

[154] Mindezek során a törvényszék irathűen rögzítette az I.r. vádlott vallomásainak tartalmi elemeit, majd hibátlan érveléssel vetette el védekezésének minden irányát, az elsőfokú ítélet 49. oldalának 535. pontjától követhetően, mely a másodfokú bíróság számára

is igen meggyőző volt. Az I.r. vádlottra összpontosított indokolása tehát hiánytalanul jelölte meg azokat a bizonyítékokat, amelyek megcáfolhatatlanul a logika szabályai szerint egymásba illeszthetők a nevezett vádlottak vonatkozásában beszerzett bizonyítékokat, majd annak is észszerű indokát adta, hogy miért nem volt elfogadható az I.r., III.r. és XI.r. vádlott védekezése. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a beszerzett és értékelt valamennyi bizonyíték a vádlottak védekezésével ellentétes irányba mutatott.

[155] Összességében az elsőfokú bíróság által feltártak szerint az egyéb bizonyítékokkal ellentétben állt, ezért I.r., III.r. és XI.r. vádlott szavahihetősége oly mértékben megkérdőjeleződött, hogy a törvényszék alappal vetette el vallomását.

[156] A védői fellebbezések indokaival kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[157] A fellebbezések indokolásában leírtak jelentős részére az elsőfokú ítéletben megtalálható a törvényszék határozott és helytálló válasza. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlottak és védőik egy része nem fogadja el az elsőfokú bíróságnak az ítéltábla által is helyesnek tartott okfejtését, indokait, illetve mérlegelését, még nem kötelezi a másodfokú bíróságot arra, hogy részletesen megismétlje az elsőfokú bíróság érvrendszerét.

[158] Az elsőfokú bíróság pedig a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést valamennyi vádlott bűnösségére.

[159] A törvényszék a vádlottak terhére rótt cselekményét is nagyrészt helyesen minősítette.

[160] A vesztegetés tárgya jogtalan előny adása, vagy annak ígérete. A „jogtalan előny” lehet vagyoni, személyes, vagy akár erkölcsi is. A meghatározása bírói mérlegelés feladata, tág fogalom, amelynek lényege, hogy „jobb helyzetbe kerüljön”, aki ígéri, vagy adja. Tehát, mint ahogy jelen ügyben is, akár pénzösszeg is lehet ennek tárgya.

[161] Helytállóan utalt arra is a törvényszék, hogy Terhelt1 I.r. vádlott 2003. október 1. napjától a Elkövetés helye osztályvezető főorvosa volt, így az önálló intézkedésre jogosult személynek minősül (elsőfokú ítélet 67. oldalának 750-751. pontjaitól 68. oldal 752-754. pontjáig).

[162] A hivatali vesztegetés aktív (Terhelt2 III.r., Terhelt3 X.r. és Terhelt4 XI.r. vádlottak) oldalán mindig célzatos bűncselekmény, mivel azért adja (vagy ígéri) a jogtalan előnyt, hogy a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személynek vagy rá tekintettel másnak azért ad vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje.

[163] Az elsőfokú bíróság ítéletének 68. oldalának 752. pontjában helyesen rögzítette I.r. vádlott feladatait kötelezettségeit.

[164] Részben helytálló a törvényszék álláspontja, hogy a rendbeliség az ügyek, törvényellenes kapcsolatok, azaz a fizető személyek számához igazodik (BH2016.260.). Ugyanis egyazon jogviszonyon belül (orvos-beteg kapcsolat) többféle magatartás tanúsítása egy cselekménynek minősül. Ugyanannak a személynek ugyanazon elkövető által több ügyben történő előny vagy ígéretének adása azonban a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólagosság egységébe olvad (BH1984. 215., BH2006. 178.).

[165] Egyetértett az ítéltábla azzal, hogy az I.r. és III.r. vádlottak az általaluk elkövetett bűncselekmény megvalósításával rendszeres haszonszerzésre törekedtek, mely körülmény alkalmas a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában foglalt üzletszerűség megállapítására.

[166] A Kúria Büntető Kollégiuma által a 2/2023. (VII. 5.) BK véleménnyel felülvizsgált és az alábbi módosítással fenntartott a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61. BK. vélemény értelmében a **bűncselekmény megnevezése mellett a rendelkező részben –Be. 561. § (2) bekezdése c) pontjának megfelelően – a 2012. évi C. törvény Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket is fel kell tüntetni: azonban a minősítő körülményt nem kell megjelölni szövegesen, azonban az anyagi jogszabályok megfelelő fordulatát meg kell jeleníteni a rendelkező részben zárójelben. Jelen eljárásban: hogy az I.r. vádlott által megvalósított vesztegetés elfogadásának büntette a Btk. 291. § (1) bekezdésbe ütközik és az (2) bekezdés b) pont II. fordulatára („üzletszerűség”) figyelemmel a (3) bekezdés c) pontja szerint minősül. Ennek pontosítása volt szükséges I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény (2) bekezdés b) pont II. fordulatának feltüntetésével.**

[167] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és Kúria a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[168] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonnás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett bűntettnek megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenytetés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[169] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, vagyis mind a társadalom többi tagját, mind a tettest

vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[170] Erre tekintettel az ítéltábla a vádlottakkal szemben alkalmazott valamennyi joghátrányt felülbírált, így ennek – az ügyészség álláspontjával szemben – nem volt akadálya Terhelt3 X.r. vádlott esetében sem.

[171] A büntetés kiszabási tényezők és a reális belső arányosság szem előtt tartásával vizsgálta meg a másodfokú bíróság a büntetés kiszabását érintő fellebbezéseket.

[172] Az elsőfokú bíróság a Kúria BK.56. véleményben foglaltaknak megfelelően vizsgálta vádlottanként a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket. Ezen tényezők azonban kis részben pontosításra szorulnak.

[173] Így III.r. és XI.r. vádlott esetében bár a személyi körülményeik között rögzítette, hogy büntetlen előéletűek, azonban ennek az enyhítő körülmények közti értékelése elmaradt a törvényszék részéről (Kúria 56. BK. vélemény II/1. pont). Ugyanígy enyhít I.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetése óta kialakult súlyos megbetegedése (Kúria 56. BK. vélemény II/12. pont), ugyanakkor súlyosít a kitartó szándéka, továbbá az, hogy nélküle nem valósulhatott volna meg egyik bűncselekmény sem, tehát e tekintetben a főszerepe. Ugyanis a kifejezetten bizalmi beosztás súlyosító körülmény, ha annak felhasználásával vagy azzal összefüggésben történt a bűncselekmény elkövetése (56. BK vélemény II/1. pont).

[174] Mindezek alapján az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az eljárás tárgyát képező bűncselekmények fokozott társadalomra veszélyességére tekintettel valamennyi vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki.

[175] A másodfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartamának megállapításakor az időmúlásra, és a vádlott újonnan kialakult súlyos megbetegedésére figyelemmel lehetőséget látott annak enyhítésére, 6 évben történő meghatározásával.

[176] Terhelt3 X.r. vádlott visszaesői minőségének rögzítése szintén törvényes, így esetében a büntetés középértékében történő szabadságvesztés kiszabása indokolt volt.

[177] A végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett a cselekmények tárgyi súlyára, de különösen annak jellegére figyelemmel I.r. és X.r. vádlott méltatlanná vált arra, hogy a közügyekben részt vegyenek, ezért velük szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is indokolt. I.r. vádlott esetében annak mértékével is egyetértett az ítéltábla, míg X.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt X.r. vádlott méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért őt az ítéltábla a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján a Btk. 62. § (1) bekezdésében meghatározott időbeli keretek közt meghatározva a rendelkező részben írt 3 évi időtartamra a közügyek gyakorlásától eltiltotta. Az elsőfokú ítélet kihirdetett rendelkező részét figyelembe véve, úgy tekintette, hogy a

törvényszék nem alkalmazta a mellékbüntetést – annak ellenére, hogy azt megindokolta – de az ügyési, súlyosításra irányuló fellebbezés miatt a mellékbüntetés kiszabása a másodfokú eljárásban nem ütközött akadályba.

[178] E körben pontosításra szorul az elsőfokú bíróság indokolása, ugyanis annak 795. pontjában feltehetőleg elírás miatt, Terhelt4et (mint X.r. vádlottat) tüntette fel, így mellőzi az ítéltábla.

[179] Terhelt2 III.r. vádlott vonatkozásában – szintén a saját, illetve hozzátartozói súlyos megbetegedéseire tekintettel – a szabadságvesztés mértékének törvényi minimumban történő meghatározása igazodik az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, megfelel a belső arányosság követelményének, és alkalmas a büntetési célok elérésére is.

[180] Terhelt4 XI.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság egyet értett a törvényszék által kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés kiszabásával.

[181] Terhelt2 III.r. és Terhelt4 XI.r. vádlott esetében a kedvező személyi körülményeikre figyelemmel helytálló volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése. Az elsőfokú bíróság által kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés erre tekintettel igen méltányos büntetés, amelynek további enyhítése már nem indokolt. A XI.r. vádlott esetében a rövidebb tartamú próbaidő megfelelően tükrözte a bűncselekményben játszott szerepét.

[182] A törvényszék a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját – III.r. és XI.r. vádlott vonatkozásában annak végrehajtása esetén –, valamennyi vádlott esetében törvényesen állapította meg, illetve X.r. vádlott esetében annak kizártságát, továbbá hibamentesen tüntette fel, hogy e rendelkezések mely törvényi előíráson alapul.

[183] Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban, és ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása szintén törvényes, továbbá a beszámítás törvényi hivatkozásainak megjelölése is hibamentes. Ugyanakkor pontosítani volt szükséges annak időpontjai tekintetében, mivel a terhelt egy napon nem lehet két kényszerintézkedés hatálya alatt. Ekként az ítéltábla az iratokból rögzíti (nyomozati iratok 4887. oldalától), hogy a Budakörnyéki Járásbíróság 6.Bny.582/2022/5. számú határozatával 2022. április 28. napján rendelte el I.r. vádlott letartóztatását, így őrizetben 2022. április 27. napjáig volt. Valamint, hogy a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bnyf.298/2022/6. számú 2022. május 13. napján véglegessé vált határozatával, az elsőfokú végzést megváltoztatva, I.r. vádlott letartóztatását megszüntette és ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletét rendelte el. Ezen bűnügyi felügyeletet a Pest Megyei Főügyészség 2022. december 19. napján 1130/2021/142. számú határozatával megszüntette. Továbbá az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően, 2025. május 27. napján 80. alszámú végzésével I.r. vádlott ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletét rendelte el, melyet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bpkf.10.725/2025/3. számú, 2025. augusztus 1. napján véglegessé vált határozatával megváltoztatta, és a vádlott bűnügyi felügyeletét megszüntette. Ezen tartamot a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[184] A törvényszék III.r. és XI.r. vádlott vonatkozásában eleget tett az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelménynek, amikor a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében röviden számot adott. Az ítélezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986).

[185] A Kúria az EBH 2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[186] Az előzetes mentesítés kapcsán ki kell emelni, hogy az a bírói gyakorlat szerint rendkívüli intézmény (BH. 1996.510.) Következetes a bírói gyakorlat abban is, hogy a korrupciós bűncselekmények jellege, annak fokozott társadalomra veszélyessége alapján a vádlottak nem érdemesek arra, hogy a bíróság őket előzetes mentesítésben részesítse. (Kúria Bhar.1375/2022/5.) Az állami működés zavartalan és tiszta voltába vetett bizalom iránti érdek nem áll összhangban az ilyen bűncselekményt elkövető terhelt esetében az előzetes mentesítés alkalmazásával (Kúria Bhar.II.565/2020/10., Kúria Bhar.II.882/2021/7.). Erre tekintettel az ítéltábla III.r. vádlott előzetes mentesítésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[187] Egyetértett a másodfokú bíróság az I.r. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés jogalapjával a Btk. 50. § (2) bekezdésére tekintettel, a napi tételek száma tükrözte az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát, míg az egy napi tétel összege mindkét vádlott vonatkozásában a jövedelmi, vagyoni viszonyaikhoz igazodóan törvényes volt, azok mértéke eltúlzottnak nem tekinthető, így annak csökkentésére, avagy emelésére az ítéltábla egyik vádlott esetében sem látott alapot. Törvényes a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról szóló rendelkezés a Btk. 51. § értelmében.

[188] Az ítéltábla I.r. vádlott esetében a foglalkozástól eltiltást a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján indokoltnak találta. Hálapénz az a juttatás, amelyet az egészségügyi szolgáltatás igénybevételét követően a beteg vagy hozzátartozója hálája, köszönete jeléül a szolgáltatásban közreműködő egészségügyi dolgozónak nyújt. Az előre – az egészségügyi ellátás, gyógykezelés megkezdése előtt – adott előny nem hálapénz, és az sem, amelyet a beteg nem saját elhatározásából, nem önként szolgáltat. (BH 2020.320.) E körben az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, miszerint a jogalkotó célja a hálapénz egészségügyi rendszerből történő kivezetése volt, ezért került sor a Btk. módosítására 2021. január 1. napjától. Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon álláspontját is (elsőfokú ítélet 70. oldalának 784. pontja, és 72. oldal 797. és 798. pontjai), hogy az I.r. vádlott esetében a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya miatt, amelyet az előbbiek szerint a bűncselekmény miatt kiszabható büntetés tükröz, a foglalkozástól eltiltás alkalmazása sem mellőzhető, különös tekintettel a büntetés generális prevenciós céljára.

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban is, hogy a súlyosabban minősülő Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerinti többrendbeli vesztegetés elfogadásának büntette miatt az orvosi foglalkozástól eltiltás alkalmazta. (BH 2020.320.)

[189] A törvényszék jogszerűen szabott ki vagyoneklobzást I.r vádlottal szemben az a bűncselekmény elkövetéséből eredő összesen 5.619.000 forintra a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja értelmében. Az irányadó tényállás szerint ugyanis az I. tényállási pont alapján a bűncselekmények elkövetése révén I.r. vádlott 2.760.000 forinttal, a II. tényállási pontban írtak szerint legkevesebb 455.000 forinttal, a III. tényállásban 324.000 forinttal, a IV.r. tényállási pontban 2.080.000 forinttal gazdagodott. Az V. tényállási pontban a megbízhatósági vizsgálat során I.r. vádlott részére átadott 300.000 forintot a nyomozó hatóság lefoglalta.

[190] Helyesen utalt a törvényszék a Btk. 74/A. § (1) bekezdés g) pontjában írt szigorú, kógens szabályozásra is az eljárás megindítását megelőző öt évben szerzett vagyonra vonatkozásában. E körben azonban szükséges rögzíteni, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztály bejegyzése szerint Cím1 szám alatti ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadát, az ahhoz tartozó mellékhelységekkel 2021. május 31. napján vásárolta, valamint a helyesen: lajstromszám1 lajstromjelű vitorlás kishajót 2016. május 28. napján vásárolta meg 19 millió forintért, a Volvo V60 típusú rendszám3 forgalmi rendszámú személygépjárművet 2019. július 24. napján szerezte meg, míg a VWT Touareg típusú rendszám4 forgalmi rendszámú (és a nyomozás során alatt 12 millió forintért megváltott) személygépjárművet 2018. december 3. napján vásárolta meg (nyomozati iratok 3315., 4051., 4063., 4065-66., 4119., 4135., 4139. és 4431. oldalai). Azt is helyesen rögzítette, hogy a bizonyítási teher ekkor megfordul.

[191] Összességében a fenti indokok mellett felülvizsgált, és I.r. vádlott esetében enyhített, X.r. vádlott vonatkozásában súlyosított, míg III.r., XI.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság által kiszabott – helybenhagyott – büntetések tetтарыыosak, kifejezik a vádlottak jelenlegi személyi és az általuk elkövetett bűncselekmény jelenleg értékelhető társadalomra veszélyességét, ezért alkalmasak a büntetési célok megfelelő érvényre juttatására.

[192] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései a bűnjelekről, illetve a bűnygyi költség viseléséről szintén törvényesek voltak.

[193] Az ítélőtábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része hibásan tartalmazta a I.r. édesanyja nevét, valamint III.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, melyeket a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen bemutatott okiratok alapján helyesbített.

[194] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a

Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[195] A másodfokú eljárásban X.r. vádlott védelmével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség összegéről és annak vádlott általi viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[196] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2026. év február hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.34/2024/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.231/2025/12. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r., Terhelt2 III.r., Terhelt3 X.r. és Terhelt4 XI.r. vádlott vonatkozásában 2026. év február hó 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. év február 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke